

родъ, като: *la casa* къща-та, *l'anima* душа-та, *l'erba* трева-та и пр.

Неопредѣлительный членъ или *segnacaso*.

37. — Неопредѣлительни членове или *segnacasi* — както ся каза и по-горѣ — сѣ три; тѣ сѣ: *di* кой-то показва родителенъ падежъ, а показва дателный падежъ, а *da* творителенъ падежъ; и тѣ исти-ти членове служатъ и за двѣ-тѣ числа.

38. — Именительный и Винительный падеже нѣмать *segnacaso*, зачто-то въ сѣщине-тѣ си ся познавать. така и звательный падежъ, кой-то ся забѣлѣва съ междумѣтіе *o*.

39. — Всички собственны имена ся склонявать съ *segnacaso*, така, и числительны-ты, и мѣстоименія-та.

40. — Тыя сѣществительны имена: *corte* дворъ, *palagio* серай, *casa* къща, *chiesa* църква, *città* градъ, *nozze* свадьба, *teatro* театръ, *letto* постилка, кога-то сѣ придружены съ глаголы *andare* и *uscire* (да ся ходи и да ся излѣзва) не ся склонявать съ опредѣлительенъ членъ *il* или *la*, нѣ съ *segnacasi*; на пр. *vado a casa* идѣ си у дома; *è uscito di chiesa* излѣзълъ изъ църкве-тѣ.

41. — Тыя имена: *Monsignore* Мой господарь, *Madame* господжя, *frate* братство, *maestro* учитель, губять члена си: исключява ся само рѣчь *signore* — господинъ — която приима члена си на пр. *il Signore Giuseppe* господинъ Јосифъ.